

Bakhshish Singh v. Gurcharan Singh, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਆਲ ਬਨਾਮ ਮਿਲਾਪ ਚੰਦ (4), ਪੁਖਰਾਜ ਵੀ. ਉਮੀਦਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਰਾਮਦੱਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(6) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ ਵੀ ਗਾਇਬ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗ਼ਬਨ ਅਤੇ ਜਾਅਲੀ ਵੰਡਣ ਦੀਆਂ ਕਥਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬਸੰਤ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਨੇਤ ਰਾਮ (1) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ।

(7) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 197 ਅਧੀਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ 10 ਜੁਲਾਈ, 1972 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 272 ਆਫ 1970

13 ਜੁਲਾਈ 1972

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1) - ਸੈਕਸ਼ਨ 15 | (l)(b) ਚੌਥਾ - ਖਾਸ ਖਾਸ ਰਾ ਨੰਬਰ ਜੋ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1959 ਰਾਜ. 12.

(5) ਏਆਈਆਰ 1964 ਰਾਜ. 174.

(6) ਏਆਈਆਰ 1966 ਰਾਜ. 125.

ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚੀ ਗਈ—ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ—ਕੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ— ਖਰੀਦਦਾਰ—ਕੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਲੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਹਿੱਸੇ ਦੀ

ਵਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ" ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵੇਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

1970 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ, ਆਰ.ਐਸ.ਏ. ਨੰ: 329 ਆਫ 1969 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਜਗਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 31 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ. ਮੁੰਦਰ, ਸਬ-ਜੱਜ II ਕਲਾਸ, ਪੇਂਟੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ, ਮਿਤੀ 21 ਮਈ, 1968 (ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ) ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ.ਐਨ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੀ.ਐਸ. ਵਿਰਕ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਲ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

HARBANS SINGH , CJ - ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(2) Katha Singh and Batha Singh werettwohbrothers.ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਖਸ ਸਿੰਘ, ਕਾਠਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਸਨ। 26 ਅਪ੍ਰੈਲ 1958 ਨੂੰ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵਰਗ ਨੰ: 68 ਅਤੇ ਕਿੱਲਾ ਨੰ: 5/2, 23, 24 ਅਤੇ 25 ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੁੱਲ ਰਕਬਾ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 31 ਕਨਾਲ 3 ਮਰਲੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਸ਼ੇਅਰ ਇਸ ਸੇਲ-ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ - ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ 25 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਰਕਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਤੋਂ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਕਿੱਲੇ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਸਨ।

(3) ਇਸ ਤੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਠ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ 2'9 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਚ-ਵੀਡ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਅਗੇਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਕਿੱਲੇ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਕਿੱਲੇ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ ਅਤੇ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਵੰਡ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਡੀਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ

Bakhshish Singh v. Gurcharan Singh, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਜਿਸਨੂੰ 'ਏ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਸੀ. 1/8/i - ਸਟੈਂਪ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1957 ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਵਿਚਕਾਰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਟਵਾਰੇ ਦਾ ਤੱਥ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਤ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਬੇਠਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸੀ।

(5) ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਡੀਡ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੰਡ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। - ਖਾਲੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੀ! ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖਾਸ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤਮੇ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣੇ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਲਫ਼ਮਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਫੱਤਮ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 'ਏ' ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਵੰਡ ਡੀਡ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ, -
ਰਾਮਲਕਸ਼ਮੀ ਰਣਫੋਡਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬੈਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ

(1) ILR (1970) II Pb. ਅਤੇ Hr. 359.

rBakhshish Singh v. Gurcharan Singh, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਓਜ਼ ਬੜੇਦਾ ਲਿਮਿਟਿਡ, (2), ਅਜਿਹੀ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਮਾਂਦਰੂ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਵੀ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ~

(7) ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ: -

“ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਿੰਡ ਐਪ ਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਧਿਰ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਟੈਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਲਕਸ਼ਮਣਦਾਸ ਰਘੂਨਾਥਦਾਸ ਬਨਾਮ ਰਾਮਭੋ ਮਾਮਾਰਾਮ (3), ਚੰਪਾਬਤੀ ਬਨਾਮ ਬੀਬੀ ਜੀਬੁਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਰੂਪ ਛੰਦ ਬਨਾਮ ਠਾਕੁਰ ਡਾਇਲ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਖੁਦ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਮੁਦਈ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (1) ਵਿੱਚ ਫੂਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਾਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ, ਦੋ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਉਸ - ਕਟੈਸਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਫੂਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੋ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨਾਲ ਉਹ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਗਿਆ। ਹੋਰ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉਲਟ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਵੇਚਦਾ ਸੀ

(21) ਏਆਈਆਰ 1953 ਬੰਬ. 50.

(3) ILR (1896) 20 ਬੋਮ. 791.

(4) ILR (1879) 4 ਕੈਲ. 213.

(5) 1883 AWN 98.

ਖਾਸ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਿਆ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ, ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਅਜੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਿੱਲਿਆਂ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣੀ ਰਹੀ।

(10) ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1913 ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਦੇ ਚੌਥੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ: -

"ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ-

- (a) * * * *
- (b) ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,
- 4< ^ \$ \$ •*
- * # * * *
- ਚੌਥਾ, ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਵਿੱਚ।
- * \$\$ * " _

ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਕੋਲ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਕੋਈ ਉੱਤਮ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦੇਸ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ "ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ" ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਵਜੋਂ ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। - ਖਾਲੀ।

(11) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਡੀ. 1 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਕੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਮਾਮੂਲੀ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। . ਉਸਨੇ ਚਾਰ ਖਾਸ ਕਿੱਲਾ ਨੰਬਰ ਵੇਚੇ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਦਾ ਨਿਵੇਕਲਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

Bakhshish Singh v. Gurcharan Singh, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਖੱਟੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਵਿਕਣ ਵਾਲੇ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਖਾਸ ਕਿੱਲਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਬਣਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸੌਦਾਗਰ ਦਾ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਿੰਘ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ . ਗੁਰਨਾਮ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਹੈਲਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ:- 4

“ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(1) (ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖਾਸ ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ ਵੇਚੇ ਪਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਵੇਚਿਆ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 (1) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਉੱਚੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।”

ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

(12) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਵਿਕਰੇਤਾ* ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵੇਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਖਾਸ ਕਿੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਸਨ। ਵੱਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰ. ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਕਿ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰਾਂ ਦਾ ਇਕੱਲਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਇਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਚਾਰ ਕਿੱਲੇ ਨੰਬਰ ਸਿਰਫ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਲਾ ਨੰਬਰ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(6) 1970 PLJ 687

rBakhshish Singh v. Gurcharan Singh, etc., (Harbans Singh, C.J.)

ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਬੋਦਰਾ ਬੀਬੀ ਬਨਾਮ ਬਾਗੋਸ਼ਵਰੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਅਤੇ ਗੁੱਜਰ ਬਨਾਮ ਐਲੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (8) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਸਬੋਦਰਾ ਬੀਬੀ ਦੇ ਕੇਸ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਦੋ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੇ ਪੂਰੀ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਦੂਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੂਜੀ ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: -

"ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਬਸਟੀ ਟਿਊਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਿਰਲੇਖ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਟਾਈਟਲ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ: -

"ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕੋਲ ਕੁਝ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ (ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਹੈ) ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਈ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ।"

(14) ਸਬੋਦਰਾ ਬੀਬੀ (7) (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਰ ਕਿੱਲੇ ਨੰਬਰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਵੰਡ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਉੰਗਲ ਨਹੀਂ ਹਿਲਾਈ। ਇਸ ਲਈ ਬੂਟਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸੱਚੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਵੰਡ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦੇਈਏ

(7) ILR (1915) 37 ਸਾਰੇ. 529.

(8) 78 ਪੀਆਰ 1914

1957 ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(15) ਗੁੱਜਰ ਦੇ ਕੇਸ (8) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਡੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਕਰੀ ਉਸਦੇ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ।

ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਮਾਂਦਰੂ ਗਾਮਨ ਨੇ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗਾਮਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਪਰ ਉਹ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਇਸਲਈ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਗਾਮਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉਲਟ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਲਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ। ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ 'ਤੇ, ਦੁਲਾ ਨੇ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਗਾਮਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆ ਕੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਰੀਲੀਜ਼ ਦੇ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਦੁਲਾ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ,, ਟੀ? ।

(16) ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ।

(17) ਅਸੀਂ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨਾ. ਉਸ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਧਾਰਤ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ! ਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਸਟੈਂਪ ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸਟੈਂਪ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਊਟੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੇਜ਼ ਪੈਡੈਂਟਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ.

(18) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ